

Mnenje Odbora regij o tematski strategiji za varstvo tal

(2007/C 146/05)

ODBOR REGIJ

- meni, da z okoljevarstvenega stališča obstajajo razlogi za razvoj politike varstva tal, ki bi bila omejena na evropsko raven. Onesnaževanje tal je na primer povezano z zdravjem ljudi in živali, pri čemer lahko politika tal igra pomembno vlogo. Poleg tega podnebne spremembe, čezmejni učinki degradacije tal, pritisk na druga okoljska področja in Kjotski sporazum zahtevajo pozornost na evropski ravni;
- je prepričan, da lahko direktiva v obliki popisa pomaga državam članicam, da začnejo ukrepati, kot predlaga Komisija, ter prispeva k vzpostavitvi trajnostnega upravljanja tal v Skupnosti. To pomeni, da mora biti direktiva prilagodljiva;
- je zaskrbljen zaradi upravnih stroškov, ki bi jih za lokalne in regionalne skupnosti lahko povzročali opredelitev ogroženih območij, pregled seznama ogroženih območij vsakih deset let (člen 6) in pregled popisa onesnaženih območij (člena 10 in 11);
- želi, da zadevni organi ne bodo neposredno pristojni za področje sanacije in upravljanja onesnaženih območij (člen 13);
- meni, da mora Evropska komisija opredeliti stroškovno učinkovito celoto ukrepov, po katerih bi se lahko države članice zgledevale pri oblikovanju lastnega programa ukrepov po lastni presoji.

ODBOR REGIJ JE

ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom *Tematska strategija za varstvo tal* (COM(2006) 231 konč.) in predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za varstvo tal in spremembi Direktive 2004/35/ES (COM(2006) 232 konč. – 2006/0086 (COD));

ob upoštevanju sklepa Evropske komisije z dne 22. septembra 2006, da se v skladu s členoma 175 in 265(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti o tej temi posvetuje z Odborom;

ob upoštevanju sklepa predsedstva Odbora z dne 25. aprila 2006, da komisijo za trajnostni razvoj zadolži za oblikovanje mnenja o tej temi;

ob upoštevanju mnenja z dne 12. februarja 2003 o sporočilu *Razvoj tematske strategije za varstvo tal* – CdR 190/2002 fin ⁽¹⁾;

ob upoštevanju osnutka mnenja (CdR 321/2006 rev. 1), ki ga je komisija za trajnostni razvoj sprejela 27. novembra 2006 (Poročevalec: Cor LAMERS, župan občine Houten (NL-PPE));

na 68. plenarnem zasedanju 13. in 14. februarja 2007 (seja z dne 13. februarja) sprejel naslednje mnenje:

1. Stališče Odbora regij

Splošne ugotovitve

1.1 Tla so bistvenega pomena za naš obstoj. So nenadomestljiv vir hranilnih snovi in vode, regulator krogotoka, življenjski prostor mnogih organizmov in nosilec življenja na zemeljski površini. Za človeka in naravo je zelo pomembno, da bodo lahko tla še naprej kar najbolje in trajno zagotavljala vse te funkcije.

1.2 Vse države članice EU so se v večji ali manjši meri znašle pred težavami s tlemi. Očitno je, da so se v nekaterih delih Evrope pojavili in se bodo še pojavljali obširni in skrb vzbujajoči degradacijski procesi.

1.3 Tla so nepremakljiva, vendar ima lahko degradacija tal v eni državi članici čezmejne učinke; zato Odbor meni, da je predlog v skladu z načelom subsidiarnosti. Poleg tega Odbor ugotavlja, da je politiko varstva tal uvedlo samo devet držav članic, in da se ta politika na splošno omejuje na nekatere vidike onesnaževanja tal. Odbor poleg tega meni, da z okoljevarstvenega stališča obstajajo razlogi za razvoj politike varstva tal na evropski ravni. Onesnaževanje tal je na primer povezano z zdravjem ljudi in živali, pri čemer lahko politika tal igra pomembno vlogo. Poleg tega podnebne spremembe, čezmejni učinki degradacije tal, pritisk na druga okoljska področja in Kjotski sporazum zahtevajo pozornost na evropski ravni.

1.4 Politika varstva tal je zelo zapleteno vprašanje. V Evropi obstaja 320 različnih vrst tal, ki se uporabljajo za številne namene. Tla lahko imajo gospodarsko, družbeno, kulturno ali ekološko vlogo in se uporabljajo v kmetijski namene, za varstvo

okolja, razvoj nepremičnin ter gradnjo cest in nasipov. Zaradi tega se nevarnosti za tla v državah članicah zelo razlikujejo. Prav tako je mogoče ugotoviti velike razlike med ukrepi držav članic in celo različnih regij v posameznih državah članicah. Poleg teh geografskih razlik obstajajo še podnebne razlike med posameznimi evropskimi regijami. Te razlike ustrezajo pristojnostim, ki jih imajo na tem področju lokalne in regionalne skupnosti.

1.5 Zaradi te velike raznolikosti in težav pri pripravljanju skupnih standardov Odbor meni, da je za zdaj nemogoče sprejeti enotne količinske standarde EU. Kljub temu pa meni, da je strategija, ki jo je predstavila Komisija, prvi korak v smeri doseganja sporazuma o skupnih standardih v bližnji prihodnosti. Da bi zagotovili uspešno varstvo tal, je treba sprejeti ukrepe po meri. Politika varstva tal je področje, za katerega so pristojni zlasti lokalni in regionalni organi.

1.6 V večini držav članic so za politiko varstva tal pristojne lokalne in regionalne skupnosti. Zato morajo imeti te skupnosti pomembno vlogo pri oblikovanju novih metod in ukrepov na področju varstva tal.

1.7 Evropska unija podpira in spodbuja prizadevanja na tem področju. Evropsko zakonodajo je treba zavriniti, če ni prilagodljiva in državam članicam ne zagotavlja ustreznega manevrskega prostora.

Cilji strategije

1.8 Odbor se strinja s cilji strategije in meni, da so pomemben prispevek k prilagodljivemu evropskemu političnemu okviru za trajnostno upravljanje tal.

⁽¹⁾ UL C 128 z dne 29.5.2003, str. 43.

1.9 Odbor meni, da opis ciljev poudarja razvoj sodobnega znanja o procesih v zvezi s tlemi in obvezno sodelovanje držav članic. Države članice se spodbuja, da izvajajo dejavnosti proti degradaciji tal, vendar so določitev ogroženih območij, opredelitev ciljev v smislu zmanjševanja degradacije tal in izvajanje ukrepov za uresničevanje teh ciljev v pristojnosti držav članic. Odbor podpira ta pristop, ker problematiko varstva tal obravnava kot globalni proces, kar omogoča poudarjanje njegovega lokalnega in regionalnega značaja.

Vključevanje varstva tal v evropsko in nacionalno zakonodajo

1.10 Za izvajanje strategije je treba sistematično ovrednotiti stopnjo, do katere politike in zakonodaja Skupnosti v zvezi s tlemi prispevajo k trajnosti tal v Skupnosti. Če ta prispevek ne zadostuje, je treba zakonodajo in politiko spremeniti. Zato mora Komisija čim prej izdelati akcijski načrt.

1.11 Zato Odbor meni, da mora strategija nadalje pojasniti povezavo z drugimi strategijami, ki so bile razvite v okviru šestega akcijskega programa Skupnosti za okolje, in zlasti strategijami v zvezi s pesticidi, odpadki in njihovo obdelavo ter površinskimi in podtalnimi vodami.

„Najboljše prakse“ in znanje o procesih v zvezi s tlemi

1.12 Odbor meni, da sta ozaveščanje in komuniciranje pomembna, če želimo zagotoviti trajnostno upravljanje tal. Na tej ravni je treba upoštevati nevarnosti in potencialne tal za trajnostno družbo.

1.13 Ukrepi držav članic se zelo razlikujejo (glej točko 1.4). Odbor meni, da bi bilo kakovost tal v Evropski uniji mogoče izboljšati uspešno in na praktičen način, če bi države članice s politiko varstva tal svoje znanje delile z drugimi državami članicami. Odbor države članice, ki so razvile politiko varstva tal, torej spodbuja, naj svoje znanje in izkušnje delijo z državami članicami, ki nimajo splošnih predpisov na tem področju.

1.14 Odbor poudarja velik pomen oblikovanja odprte komunikacijske platforme, ki omogoča izmenjavo informacij o „najboljših praksah“ za ustrezno varstvo tal. Raznolikost tal zahteva širok obseg ukrepov, ki so se izkazali za uspešne.

Nova okvirna direktiva o varstvu tal

1.15 Cilj te direktive je oblikovati popis degradacij tal v EU. To besedilo zagotavlja informacije, ki omogočajo pregledno in enotno delovanje. Države članice same opredelijo ogrožene regije, določijo, katere ukrepe je treba sprejeti in ali jih je sploh treba sprejeti, ter časovni okvir zanje.

1.16 Odbor je prepričan, da lahko direktiva v obliki popisa pomaga državam članicam, da začnejo ukrepati, kot predlaga Komisija, ter prispeva k vzpostavitvi trajnostnega upravljanja tal v Skupnosti. To pomeni, da mora biti ta direktiva prilagodljiva in ne sme vsebovati količinskih ali kakovostnih standardov. Izvajanje ukrepov bi moralo temeljiti na prostovoljni osnovi prek sistemov pobud in posvetovanja. Poleg tega je treba preprečiti večanje dokumentacijskih zahtev, da bi se izognili nepotrebni birokraciji. Obenem se sedanjih predlogov Komisije ne sme obravnavati kot poziv k obsežnemu poseganju EU.

1.17 Odbor meni, da mora imeti odgovornost držav članic za doseg okoljevarstvenih standardov, vključno z jamstvom in odgovornostjo povzročiteljev obremenitve tal in lastnikov, najvišjo prednost. To pomeni, da je treba pojasniti, da tudi pri uporabi načela „povzročitelj plača“ ne jamči le povzročitelj, temveč tudi drugi, ki so prevzeli obveznost jamčenja. Odbor poudarja, da je treba na nacionalni ravni določiti, kdo je na koncu prevzel obveznost jamčenja.

1.18 Odbor izraža zaskrbljenost ob tem, da naj bi za oblikovanje konkretnih zahtev glede direktive EU, zlasti glede opredelitve meril za oceno tveganj pri onesnaženjih tal, uporabili odbor v skladu s sklepom 1999/468/ES (komitologija). Pri tem bi morali izbrati postopek, ki upošteva interese vseh zadevnih interesnih skupin in zagotavlja zadostno udeležbo.

Upravni stroški

1.19 Člen 16 direktive opredeljuje več obveznosti lokalnih in regionalnih skupnosti glede posredovanja informacij. Odbor meni, da to ne bi smelo povzročati nesorazmernih upravnih stroškov za mestne občine in regije. V zvezi s tem je treba poudariti, da pozornosti, kadrovskega virov in finančnih sredstev, ki so namenjeni za to komunikacijo, ni mogoče uporabiti za boj proti degradaciji tal, ki mora kljub vsemu ostati prednostna naloga.

1.20 Odbor poudarja pomen vključevanja politike varstva tal v sektorsko politiko in predpise na vseh ravneh (člen 3). Kar zadeva izvajanje sektorske politike, je treba spremljati zadržke pri uvedbi obveznih preskusov tal na podlagi obstoječih podatkov (testiranje tal). Preskusi so pomembni le v primeru ogroženosti tal. Ker politika že določa strog okvir, v splošnem ti preskusi med izvajanjem niso potrebni. Pri zapletenih in obsežnih dejavnostih se dejansko že zahteva poročilo o učinkih na okolje.

1.21 Odbor je zaskrbljen zaradi upravnih stroškov, ki bi jih za lokalne in regionalne skupnosti lahko povzročali opredelitev ogroženih območij, pregled seznama ogroženih območij vsakih deset let (člen 6) in pregled popisa onesnaženih območij (člena 10 in 11).

1.22 Odbor ugotavlja, da je v osnutku direktive vrsta obveznosti v zvezi z zbiranjem podatkov in poročanjem, pa tudi zahtevami za pripravo načrtov in programov, za katere bi bila mogoče potrebna strateška ocena okolja (SOK – Strateška ocena okolja). Izpolnjevanje teh obveznosti bi zahtevalo precej dodatnega dela, zato se je treba v predpisih EU v največjem možnem obsegu izogniti obveznostim poročanja in priprave načrtov ter programov, za katere je potrebna strateška ocena okolja.

1.23 Odbor meni, da bi se morala udeležba javnosti omejiti na primere, določene v direktivi o obveščanju o okolju.

Programi ukrepov za boj proti procesom degradacije tal

1.24 Odbor želi, da zadevni organi ne bodo neposredno pristojni za področje sanacije in upravljanja onesnaženih območij (člen 13). Oblasti zagotovijo, da je sanacija dejansko opravljena. Ta dva vidika je treba predvideti glede na zakonodajo in predpise države članice ter posebno stanje tal. Samoumevno je, da so zadevni organi še vedno odgovorni za ravnanje z onesnaženimi območji.

1.25 Odbor pozdravlja predlog o sanaciji tal, ki je usmerjena k funkcionalnosti (člena 1.1 in 13.2). Ukrepi so opredeljeni na podlagi (sedanje) uporabe tal.

1.26 Poročila o presoji vpliva z meritvami za zmanjšanje degradacije tal imajo velik družbeni pomen. Odbor podpira ta sklep, vendar želi dodati pripombo, da so za doseganje tega pomena najprej potrebne naložbe v tla. Izkušnje kažejo, da je izvajanje projektov sanacije tal, še zlasti v primeru občin in regij, zaradi pomanjkanja sredstev pogosto na mrtvi točki.

1.27 Odbor meni, da je uvedba poročila o stanju tal (člen 12) evropska podpora popisu onesnaženih območij: to poročilo na eni strani dejansko prispeva k uresničevanju popisa onesnaženih območij in na drugi strani na pregleden način obvešča državljane drugih držav članic, ki jih zanima nakup zemljišč, ter s tem prispeva k preprečevanju gospodarske škode. S tem se uresničuje načelo „onesnaževalec plača“ (člen 4).

1.28 Odbor meni, da je pri opredelitvi ukrepov za ohranitev funkcij tal pozornost treba nameniti ne le družbenim in gospo-

darskim vidikom, ampak tudi vprašanjem varnosti ter možni arheološki, geološki in geomorfološki dediščini (člen 8).

1.29 Odbor meni, da zahteva Komisije po nacionalnih mehanizmi za financiranje onesnaženih območij (člen 13) ne upošteva dovolj veljavnih specifičnih mehanizmov (financiranja), ki so se uveljavili v dosedanji praksi. Obstaja bojazen, da bodo načrti EU na tem področju povzročili ovire.

Najboljše prakse

1.30 Odbor meni, da je uvedba platforme za izmenjavo podatkov eden od temeljev predloga Komisije (člen 17). Lokalne in regionalne skupnosti morajo v tej platformi dejavno sodelovati ob upoštevanju svojega praktičnega znanja in preteklih izkušenj.

2. Priporočila Odbora regij

2.1 Odbor meni, da mora Evropska komisija opredeliti stroškovno učinkovito celoto ukrepov, po katerih bi se lahko države članice zgledevale pri oblikovanju lastnega programa ukrepov. Države članice, ki še niso razvile politike varstva tal ali ki jo razvijajo, lahko uspešno delujejo le, če imajo na voljo dovolj informacij.

2.2 Odbor predlaga, da se ne uvede splošna evropska obveznost posredovanja podatkov, ampak da se državam članicam zagotovi zlasti uporaba njihovega lastnega sistema sporočanja podatkov in se Evropski komisiji omogoči dostop do teh informacij (člen 16).

2.3 Upravne stroške, povezane z opredelitvijo ogroženih območij, je mogoče omejiti z uporabo predhodnega hitrega pregleda, ki bo pokazal najpogostejše nevarnosti v zvezi s tlemi (ali določenimi deli tal) v zadevni državi članici (člen 6). Kar zadeva ponovni pregled ogroženih območij in popisa onesnaženih območij, velike spremembe niso potrebne. Zadostuje lahko posodobitev na podlagi podatkov o nadzoru.

2.4 Odbor priporoča nadaljnje uresničevanje časovnega razporeda študij Evropske komisije, kot je bilo najavljeno v tematski strategiji, ter določitev prednostnih nalog in rokov. Najpomembnejša prednostna naloga mora biti pregled posledic podnebne spremembe za tla. Domneva se, da podnebne spremembe pospešujejo razgradnjo organskih snovi. Zaradi ključne vloge organskih snovi za funkcijsko sposobnost tal lahko podnebne spremembe znatno vplivajo na trajnostno upravljanje tal.

Priporočilo 1

Člen 1

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. Ta Direktiva določa okvir za varstvo tal in ohranitev sposobnosti tal za opravljanje vseh okoljskih, gospodarskih, družbenih in kulturnih funkcij, naštetih v nadaljevanju:</p> <p>a) proizvodnja biomase, tudi v kmetijstvu in gozdarstvu;</p> <p>b) skladiščenje, filtriranje in preoblikovanje hranilnih in drugih snovi ter vode;</p> <p>c) sklad biološke raznovrstnosti, kot so življenjski prostor, vrste in geni;</p> <p>d) fizično in kulturno okolje za ljudi in človeške dejavnosti;</p> <p>e) vir surovin;</p> <p>f) skladiščenje ogljika;</p> <p>g) arhiv geološke in arheološke dediščine.</p> <p>V ta namen določa ukrepe za preprečevanje degradacijskih procesov tal, ki potekajo naravno ali kot posledica raznovrstnih človeških dejavnosti, ki slabšajo sposobnost tal za opravljanje navedenih funkcij. Ti ukrepi zajemajo blaženje učinkov navedenih procesov in obnovo ter sanacijo degradiranih tal, kot to narekuje trenutna in predvidena uporaba.</p>	<p>1. Ta Direktiva določa okvir za varstvo tal in ohranitev sposobnosti tal za opravljanje, odvisno od primera, vseh okoljskih, gospodarskih, družbenih in kulturnih funkcij, naštetih v nadaljevanju:</p> <p>a) proizvodnja biomase, tudi v kmetijstvu in gozdarstvu;</p> <p>b) skladiščenje, filtriranje in preoblikovanje hranilnih in drugih snovi ter vode;</p> <p>c) sklad biološke raznovrstnosti, kot so življenjski prostor, vrste in geni;</p> <p>d) fizično in kulturno okolje za ljudi in človeške dejavnosti;</p> <p>e) vir surovin;</p> <p>f) skladiščenje ogljika;</p> <p>g) arhiv geološke, <u>geomorfološke</u> in arheološke dediščine.</p> <p>V ta namen določa ukrepe za preprečevanje degradacijskih procesov tal, ki potekajo naravno ali kot posledica raznovrstnih človeških dejavnosti, ki slabšajo sposobnost tal za opravljanje navedenih funkcij. Ti ukrepi zajemajo blaženje učinkov navedenih procesov in obnovo ter sanacijo degradiranih tal, kot to narekuje trenutna in predvidena uporaba.</p>

Obrazložitev

Iz člena je jasno razvidno, da bi bilo treba sprejeti ukrepe, ki ustrezajo prihodnji uporabi. Vendar uporabljen izraz – „opravljanje vseh funkcij“ – pomeni večfunkcionalnost, iz česar bi bilo mogoče sklepati, da bi tla morala biti sposobna hkratnega opravljanja vseh navedenih funkcij.

Tla pričajo o geološki in arheološki dediščini, razen tega pa pomenijo tudi geomorfološko dediščino. Geomorfologija pomeni lastnosti, ki jih imajo tla v pokrajini. Kjer imajo te lastnosti posebno vrednost, je treba paziti, da jih ohranimo.

Priporočilo 2

Člen 3

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>Pri razvoju sektorskih politik je morebitno poslabšanje ali zmanjšanje degradacije tal, zato naj države članice opredelijo, opišejo in presodijo vplive takšnih politik na te procese, zlasti na področju regionalnega in mestnega prostorskega načrtovanja, prometa, energije, kmetijstva, razvoja podeželja, gozdarstva, pridobivanja surovin, trgovine in industrije, politike proizvodov, turizma, podnebnih sprememb, okolja, narave in pokrajine.</p> <p>Države članice navedene ugotovitve javno objavijo.</p>	<p>Pri razvoju sektorskih politik, je morebitno poslabšanje ali zmanjšanje za katere se predvideva, da bodo poslabšale degradacije degradacijo tal, zato naj države članice opredelijo, opišejo in presodijo vplive takšnih politik na te procese, zlasti na področju regionalnega in mestnega prostorskega načrtovanja, prometa, energije, kmetijstva, razvoja podeželja, gozdarstva, pridobivanja surovin, trgovine in industrije, politike proizvodov, turizma, podnebnih sprememb, okolja, narave in pokrajine.</p> <p>Države članice navedene ugotovitve javno objavijo. Pri razvoju politik in predpisov Skupnosti Komisija zunanje vključevanje razširja na vprašanje tal.</p>

Obrazložitev

Odbor pozdravlja zunanje vključevanje te politike, ki je opisano v členu 3. Meni, da mora biti to obveza za države članice in EU.

Priporočilo 3

Člen 6

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. V obdobju petih let [datum prenosa] države članice opredelijo ogrožena območja na državnem ozemlju na ustrezni ravni, v nadaljnjem besedilu „ogrožena območja“, kjer obstajajo jasni dokazi ali upravičeni razlogi za sum, da tam poteka ali da bo v bližnji prihodnosti verjetno prišlo do degradacijskih procesov:</p> <p>a) erozija zaradi vode ali vetra;</p> <p>b) zmanjšanje količine organskih snovi zaradi stalnega zniževanja deleža organskih snovi v tleh brez nerazkrojenih ostankov rastlin in živali, njihovih delnih razgradnih produktov, in biomase tal;</p> <p>c) zbijanje tal zaradi povečane gostote in zmanjšanja poroznosti tal;</p> <p>e) zasoljevanje zaradi kopičenja razgradljivih soli v tleh;</p> <p>f) zemeljski usadi zaradi strmin, zmerno hitrega do hitrega premikanja zemeljskih in kamninskih gmot.</p> <p>Pri opredelitvi vseh degradacijskih procesov tal države članice pri vsakem degradacijskem procesu uporabljajo najmanj elemente iz Priloge I in upoštevajo učinke teh procesov na poslabšanje emisij toplogrednih plinov in dezertifikaciji.</p> <p>2. <i>Ogrožena območja, opredeljena v skladu z odstavkom 1, se objavijo in pregledajo najmanj vsakih deset let.</i></p>	<p>1. V obdobju petih let [datum prenosa] države članice opredelijo ogrožena območja na državnem ozemlju na <u>upravni ustreznih in geografski ravni, ki ju ocenjujejo kot ustrežni</u>, v nadaljnjem besedilu „ogrožena območja“, kjer obstajajo jasni dokazi ali upravičeni razlogi za sum, da tam poteka ali da bo v bližnji prihodnosti verjetno prišlo do degradacijskih procesov:</p> <p>a) erozija zaradi vode ali vetra;</p> <p>b) zmanjšanje količine organskih snovi zaradi stalnega zniževanja deleža organskih snovi v tleh brez nerazkrojenih ostankov rastlin in živali, njihovih delnih razgradnih produktov, in biomase tal;</p> <p>c) zbijanje tal zaradi povečane gostote in zmanjšanja poroznosti tal;</p> <p>e) zasoljevanje zaradi kopičenja razgradljivih soli v tleh;</p> <p>f) zemeljski usadi zaradi strmin, zmerno hitrega do hitrega premikanja zemeljskih in kamninskih gmot.</p> <p>Pri opredelitvi vseh degradacijskih procesov tal države članice pri vsakem degradacijskem procesu <u>uporabljajo izvedejo hitri pregled, da se ugotovi, kateri procesi škodijo tlom — ali delu tal — v zadevnih državah članicah. Za ostale degradacijske procese se sestavi seznam možnih ogroženih območij. Končni seznam ogroženih območij se oblikuje tako, da se podrobneje preučijo prvi seznam, v okviru česar si je treba na eni strani pomagati najmanj elemente z elementi iz Priloge I terin na drugi strani upoštevajo upoštevati učinke teh procesov na poslabšanje emisij toplogrednih plinov in dezertifikaciji.</u></p> <p>2. <i>Ogrožena območja, opredeljena v skladu z odstavkom 1, se objavijo in <u>pregledajo posodobijo</u> najmanj vsakih deset let.</i></p>

Obrazložitev

Odstavek 1: države članice same določijo, na kateri upravni in geografski ravni se opredelijo ogrožena območja. Izbira o tem, ali se ukrepe na ogroženih območjih izvaja ali ne, in značilnosti teh ukrepov so politična odločitev zadevne države članice. Pred opredelitvijo ogroženih območij je treba izvesti hiter pregled, ki bo omogočil izključitev nekaterih primerov. Nadaljnje ocenjevanje mora biti upravičeno. Na podlagi te začetne razdelitve je mogoče nadaljevati z natančnejšo opredelitvijo ogroženih območij s pomočjo elementov iz Priloge I. Kot primer lahko navedemo del v zvezi s količino organskih snovi. Na kmetijskih območjih se količina organskih snovi med obdelovalnimi površinami razlikuje (raznolika območja). Ta količina se obnavlja počasi, pogosto na ravni posamezne obdelovalne površine. To obnavljanje zahteva ustrezno kmetijsko prakso in ga je treba spodbujati zlasti z uporabo navzkrižne skladnosti.

Odstavek 2: iz izraza „pregledajo“, ki ga je uporabila Komisija, lahko sklepamo, da je treba vsakih deset let izvesti poglobljen pregled. Vseeno je pomembno, da države članice vzdržujejo dober sistem spremljanja, ki bo omogočil posodobitev seznama ogroženih območij vsakih deset let.

Priporočilo 4

Člen 8

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. Za namene ohranjanja funkcij tal iz člena 1(1) določijo države članice na podlagi člena 6 na ustreznih ravni program ukrepov, ki vključujejo vsaj cilje za zmanjšanje tveganja, ustrezne ukrepe za doseganje navedenih ciljev, časovni načrt za izvajanje navedenih ukrepov in oceno zasebnih ali javnih sredstev za financiranje teh ukrepov.</p> <p>2. Pri oblikovanju in pregledovanju programov ukrepov v skladu z odstavkom 1 države članice upoštevajo družbene in gospodarske vplive predvidenih ukrepov.</p> <p>Države članice pred uvedbo programov ukrepov zagotovijo, da so ukrepi stroškovno učinkoviti in tehnično izvedljivi, in opravijo presoje vpliva, vključno z analizami stroškov in koristi.</p> <p>Države članice v programih ukrepov navedejo, kako je treba ukrepe izvajati in kako bodo ti prispevali k uresničenju zastavljenih okoljskih ciljev.</p> <p>3. Če območje hkrati ogrožajo različni procesi degradacije, lahko države članice sprejmejo posamezen program, v katerem opredelijo ustrezne cilje glede zmanjševanja tveganja za vse ugotovljene nevarnosti in ustrezne ukrepe za doseg te ciljev.</p> <p>4. Program ukrepov se pripravi v sedmih letih od [datuma prenosa] in se ne uporablja dlje kot osem let po tem datumu.</p> <p>Program ukrepov se javno objavi in pregleda najmanj vsakih pet let.</p>	<p>1. Za namene ohranjanja funkcij tal iz člena 1(1) določijo države članice na podlagi člena 6 na <u>upravni in ustrezni geografski ravni, ki ju ocenjujejo kot ustrezni</u>, program ukrepov, ki vključujejo vsaj cilje za zmanjšanje tveganja, ustrezne ukrepe za doseganje navedenih ciljev, časovni načrt za izvajanje navedenih ukrepov in oceno zasebnih ali javnih sredstev za financiranje teh ukrepov.</p> <p>2. Pri oblikovanju in pregledovanju programov ukrepov v skladu z odstavkom 1 države članice upoštevajo družbene in gospodarske vplive predvidenih ukrepov <u>ter posledice na področju varnosti in posledice za arheološko, geomorfološko in geološko dediščino.</u></p> <p>Države članice pred uvedbo programov ukrepov zagotovijo, da so ukrepi stroškovno učinkoviti in tehnično izvedljivi, in opravijo presoje vpliva, vključno z analizami stroškov in koristi.</p> <p>Države članice v programih ukrepov navedejo, kako je treba ukrepe izvajati in kako bodo ti prispevali k uresničenju zastavljenih okoljskih ciljev.</p> <p>3. Če območje hkrati ogrožajo različni procesi degradacije, lahko države članice sprejmejo posamezen program, v katerem opredelijo ustrezne cilje glede zmanjševanja tveganja za vse ugotovljene nevarnosti in ustrezne ukrepe za doseg te ciljev.</p> <p>4. Program ukrepov se pripravi v <u>sedmih petih letih po tem, ko Evropska komisija objavi poročila iz člena 17(2), od [datuma prenosa]</u> in se ne uporablja dlje kot <u>osem štiri</u> leta po tem datumu.</p> <p>Program ukrepov se javno objavi in pregleda najmanj vsakih pet let.</p>

Obrazložitev

Odstavek 2: Odbor meni, da ni dovolj upoštevati le družbene in geografske vplive. Dejansko so pomembne tudi varnost ter geomorfološke, geološke in arheološke posledice.

Ker ukrepe financirajo same države članice, ni nujno, da evropska direktiva od njih zahteva, da sprejmejo stroškovno učinkovite ukrepe.

Odstavek 4: izhodišče za besedilo Komisije je začetek veljavnosti direktive. Vendar morajo imeti nacionalni, regionalni in lokalni organi na voljo zadostno znanje na tem področju, da bodo lahko opredelili in izvajali ukrepe. Zato je nujno, da se objavi poročilo o učinkovitih ukrepih, na podlagi katerega bodo ti organi lahko oblikovali svojo politiko (glej tudi priporočila 9 in 10). Na tem področju lahko Evropska komisija prispeva pomembno dodano vrednost. Odbor zato meni, da je datum objave poročil najboljši izhodišče.

Priporočilo 5

Člen 10

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. Države članice v skladu s postopki iz člena 1 na svojem državnem ozemlju opredelijo območja, v nadaljnjem besedilu „onesnažena območja“, kjer je potrjena prisotnost nevarnih snovi, ki jo je povzročil človek na taki stopnji, da države članice menijo, da predstavlja veliko nevarnost za zdravje ljudi in okolje.</p> <p>Pri oceni tveganja se upošteva sedanjo in prihodnjo odobreno rabo tal.</p> <p>2. Države članice sestavijo nacionalni popis onesnaženih območij, v nadaljnjem besedilu „popis“. Popis se objavi in pregleda vsaj vsakih pet let.</p>	<p>1. Države članice v skladu s postopki iz člena 1 na svojem državnem ozemlju opredelijo območja, v nadaljnjem besedilu „onesnažena območja“, kjer je potrjena prisotnost nevarnih snovi, ki jo je povzročil človek na taki stopnji, da države članice menijo, da predstavlja veliko nevarnost za zdravje ljudi in okolje.</p> <p>Pri oceni tveganja se upošteva sedanjo in prihodnjo odobreno rabo tal.</p> <p>2. Države članice sestavijo nacionalni popis onesnaženih območij, v nadaljnjem besedilu „popis“. Popis se objavi in, če je potrebno, posodobi pregleda vsaj vsakih pet let.</p>

Obrazložitev

Iz izraza „pregleda“, ki ga je uporabila Komisija, lahko sklepamo, da je treba vsakih pet let izvesti poglobljen pregled. Vseeno je pomembno, da države članice vzdržujejo dober sistem spremljanja, ki bo omogočil posodobitev seznama ogroženih območij vsakih pet let.

Priporočilo 6

Člen 11

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. Vsaka država članica imenuje pristojni organ, ki je pristojen za opredeljevanje onesnaženih območij.</p> <p>2. V petih letih od [datuma prenosa] opredelijo pristojni organi najmanj območja, kjer se izvajajo morebitne onesnaževalne dejavnosti iz Priloge II, ki se trenutno izvajajo ali so se izvajale v preteklosti.</p> <p>V ta namen se dejavnosti iz točke 2 Priloge II obravnavajo neodvisno od pragov iz Priloge I k Direktivi Sveta 96/61/ES, razen za dejavnosti, ki jih izvajajo mikropodjetja, kot je določeno v točki 3 člena 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES, in dejavnosti v zvezi z živinorejo.</p> <p>Opredelitve se pregledajo v rednih časovnih presledkih.</p> <p>3. Pristojni organi v skladu z naslednjim časovnim razporedom izmerijo koncentracijo nevarnih snovi na opredeljenih območjih v skladu z odstavkom 2; na območjih, kjer je raven takšna, da obstajajo zadostni verjetni razlogi za izpostavljenost veliki nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, na kraju samem ocenijo nevarnost:</p> <p>a) v petih letih od [datum prenosa] na najmanj 10 % teh območij;</p> <p>b) v 15 letih od [datum prenosa] na najmanj 60 % teh območij;</p> <p>c) v 25 letih od [datum prenosa] na preostalih območjih.</p>	<p>1. Vsaka država članica imenuje pristojni organ, ki je pristojen za opredeljevanje onesnaženih območij.</p> <p>2. V petih letih od [datuma prenosa] opredelijo pristojni organi najmanj območja, kjer se izvajajo morebitne onesnaževalne dejavnosti iz Priloge II, ki se trenutno izvajajo ali so se izvajale v preteklosti.</p> <p>V ta namen se dejavnosti iz točke 2 Priloge II obravnavajo neodvisno od pragov iz Priloge I k Direktivi Sveta 96/61/ES, razen za dejavnosti, ki jih izvajajo mikropodjetja, kot je določeno v točki 3 člena 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES, in dejavnosti v zvezi z živinorejo.</p> <p>Opredelitve se pregledajo <u>posodobijo</u> v rednih časovnih presledkih.</p> <p>3. Pristojni organi v skladu z naslednjim časovnim razporedom <u>oblikujejo seznam primerov onesnaženosti na območjih, opredeljenih v skladu z metodo iz odstavka 2; izmerijo koncentracijo nevarnih snovi na opredeljenih območjih v skladu z odstavkom 2; na območjih, kjer je raven onesnaženosti takšna, da obstajajo zadostni verjetni razlogi za izpostavljenost veliki nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, zagotovijo, da se na kraju samem ocenijo</u> nevarnost:</p>

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
	a) v petih letih od [datum prenosa] na najmanj 10 % teh območij; b) v 15 letih od [datum prenosa] na najmanj 60 % teh območij; c) v 25 letih od [datum prenosa] na preostalih območjih.

Obrazložitev

Pristojni organi so odgovorni za oblikovanje seznama onesnaženih območij. Odgovorni so tudi za možne nevarnosti za zdravje ljudi in okolje. Vendar to ne pomeni, da morajo sami opravljati preglede na kraju samem. Na splošno se izvajanje analize onesnaženja najprej pričakuje od onesnaževalca, lastnika ali uporabnika območja. Če te odgovornosti ne sprejme nobena oseba, se pristojni organi lahko odločijo, da bodo pregled opravili sami.

Priporočilo 7

Člen 12

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
2. Poročilo o stanju tal izda pooblaščen organ ali oseba, ki jo določi država članica. Vsebuje najmanj naslednje podrobnosti: a) podatke o območju iz preteklosti, dostopne iz uradnih evidenc; b) kemično analizo, v kateri je določena koncentracija nevarnih snovi v tleh, omejena na tiste snovi, ki so povezane z morebitno onesnaževalno dejavnostjo na kraju samem; c) raven koncentracije, pri kateri obstaja zadosten razlog, da zadevne nevarne snovi predstavljajo znatno tveganje za zdravje ljudi in okolje.	2. Poročilo o stanju tal izda pooblaščen organ ali oseba, ki jo določi država članica. Vsebuje najmanj naslednje podrobnosti: a) podatke o območju iz preteklosti, dostopne iz uradnih evidenc; b) kemično analizo, v kateri je določena koncentracija nevarnih snovi v tleh, omejena na tiste snovi, ki so povezane z morebitno onesnaževalno dejavnostjo na kraju samem; c) raven koncentracije, pri kateri obstaja zadosten razlog, da zadevne nevarne snovi predstavljajo znatno tveganje za zdravje ljudi in okolje. <u>V tem smislu se upošteva politiko na področju nevarnosti in sanacije tal, ki jo izvaja zadevna država članica, in lokalne posebnosti stanja tal.</u>

Obrazložitev

Točka c) odstavka 2) lahko pomeni, da obstaja en sam seznam ravni koncentracije, ki bi lahko povzročale tveganja. Odbor meni, da so možna tveganja za zdravje ljudi in okolje odvisna od uporabe zadevnega območja. Če se območje proda, se lahko ta uporaba med drugim tudi spremeni.

Če v poročilu o stanju tal želimo ovrednotiti možna tveganja, ki se pojavljajo na nekem območju, je treba izvesti oceno nevarnosti, v okviru katere je treba upoštevati tudi sedanjo in prihodnjo dovoljeno rabo območja.

Model poročila o stanju tal mora predvideti potreben prostor za razlago podatkov in upoštevati politiko na področju tveganja in sanacije tal, ki jo izvaja zadevna država.

Priporočilo 8

Člen 13

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p style="text-align: center;">Člen 13 Sanacija</p> <p>1. Države članice zagotovijo sanacijo onesnaženih območij, navedenih v popisih.</p> <p>2. Sanacijo sestavljajo posegi v tla za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje onesnaževal tako, da onesnažena območja ne predstavljajo več velike nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, pri čemer se upošteva njihova trenutna in predvidena raba.</p> <p>3. Države članice vzpostavijo ustrezne mehanizme za financiranje sanacije onesnaženih območij, za katere ne velja načelo, da plača onesnaževalec, pri katerih na podlagi zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje odgovorne osebe ni mogoče ugotoviti ali bremeniti za stroške sanacije.</p>	<p style="text-align: center;">Člen 13 Sanacija</p> <p>1. Države članice zagotovijo sanacijo onesnaženih območij, navedenih v popisih.</p> <p>2. Sanacijo sestavljajo posegi v tla za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje onesnaževal tako, da onesnažena območja ne predstavljajo več velike nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, pri čemer se upošteva njihova trenutna in predvidena raba.</p> <p>3. <u>Pred začetkom del sanacije se lahko sprejmejo začasni ukrepi, če izključujejo možnost stika z onesnaževali, so dejansko upravičeni in ne bodo predolgo trajali.</u></p> <p>4. Države članice vzpostavijo ustrezne mehanizme za financiranje sanacije onesnaženih območij, za katere ne velja načelo, da plača onesnaževalec, pri katerih na podlagi zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje odgovorne osebe ni mogoče ugotoviti ali bremeniti za stroške sanacije. <u>Za financiranje sanacije se lahko uporabljajo sredstva EU, ki so na voljo.</u></p>

Obrazložitev

Odstavek 2: če to ustreza ekološki racionalnosti, se lahko ukrepi sanacije odložijo, če se njihovo izvajanje izkaže kot bolj donosno, ko je združeno z drugimi dejavnostmi, zlasti na področju prostorskega razvoja, kot so na primer gradbeni načrti. V tem primeru je treba sprejetičasne varnostne ukrepe.

Priporočilo 9

Člen 16

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<p>1. Države članice Komisiji v petih letih od [datuma prenosa] in vsakih naslednjih pet let predložijo naslednje podatke:</p> <p>a) povzetek pobud v skladu s členom 5;</p> <p>b) ogrožena območja v skladu s členom 6(1);</p> <p>c) uporabljeno metodologijo za ugotavljanje nevarnosti v skladu s členom 7;</p> <p>d) programe ukrepov, sprejete v skladu s členom 8, in oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjševanje nevarnosti in pojavov degradacijskih procesov;</p> <p>e) rezultat opredelitev v skladu s členom 11(2) in (3) in popis onesnaženih območij v skladu s členom 10(2);</p> <p>f) nacionalno strategijo sanacije, sprejeto v skladu s členom 14;</p> <p>g) povzetek pobud za ukrepe ozaveščanja v skladu s členom 15.</p>	<p>1. Države članice Komisiji v osmih letih od [datuma prenosa] in vsakih naslednjih pet let <u>predložijo zagotovijo dostop do naslednje podatke podatkov, ki omogočajo pripravo naslednjih informacij:</u></p> <p>a) <u>a)</u> povzetek pobud v skladu s členom 5;</p> <p>b) <u>b)</u> ogrožena območja v skladu s členom 6(1);</p> <p>b) <u>b)</u> uporabljeno metodologijo za ugotavljanje nevarnosti v skladu s členom 7;</p> <p>d) <u>d)</u> programe ukrepov, sprejete v skladu s členom 8, in oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjševanje nevarnosti in pojavov degradacijskih procesov;</p> <p>c) <u>c)</u> rezultat opredelitev v skladu s členom 11(2) in (3) in popis onesnaženih območij v skladu s členom 10(2);</p>

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
	<p>f) nacionalno strategijo sanacije, sprejeto v skladu s členom 14;</p> <p>g) povzetek pobud za ukrepe ozaveščanja v skladu s členom 15.</p> <p><u>2. Države članice Komisiji v petih letih od izdelave poročil iz člena 17(2) in vsakih naslednjih pet let zagotovijo dostop do podatkov, ki omogočajo pripravo naslednjih informacij:</u></p> <p><u>a) povzetek pobud v skladu s členom 5;</u></p> <p><u>b) programe ukrepov, sprejete v skladu s členom 8, in oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjševanje nevarnosti in pojavov degradacijskih procesov tal;</u></p> <p><u>c) nacionalno strategijo sanacije, sprejeto v skladu s členom 14;</u></p> <p><u>d) povzetek pobud za ukrepe ozaveščanja v skladu s členom 15.</u></p> <p><u>3. Za zagotavljanje podatkov, opisanih v odstavkih 1 in 2, lahko države članice uporabijo lasten sistem.</u></p>

Obrazložitev

Ta člen določa veliko zahtev v zvezi s poročanjem, ki jih morajo izpolniti zlasti lokalne in regionalne skupnosti. Odbor ocenjuje, da te zahteve povzročajo nesorazmerne upravne stroške za mesta, občine in regije. Zato predlaga, da države članice uporabljajo lasten sistem poročanja in da se Evropski komisiji omogoči dostop do informacij. Besedilo Evropske komisije predvideva, da se informacije iz točk a, b, c, d, e, f in g zagotovijo pod enakimi pogoji: v osmih letih od začetka veljavnosti direktive. Odbor želi uvesti razlikovanje med vrstami informacij in v ta namen oblikovati naslednji časovni raspored:

1. države članice opredelijo ogrožena območja in sestavijo popis (glej točke b, c in e besedila Komisije);
2. Evropska komisija izdela poročila iz člena 17 (glej priporočilo 10);
3. države članice določijo skupino ukrepov (glej točke a, d, f in g besedila Komisije).

Države članice bodo lahko določile in izvedle skupino ukrepov le, če bodo imele na voljo ustrezno znanje v zvezi z varstvom tal. To znanje je torej nujen predpogoj za izpolnitev obveznosti iz točk a, d, f in g besedila Komisije. Pridobljene izkušnje z okvirno direktivo o vodi in evropsko zakonodajo v zvezi s kakovostjo zraka so pokazale, kako pomembno je, da Evropska Komisija objavi poročila, ki vsebujejo vsa znanja, možne rešitve in najboljše prakse, da bi države članice lahko opredelile svoje skupine ukrepov. To velja zlasti za točko a odstavka 1 besedila Komisije, ki govori o pozidavi. Obstaja velika nejasnost glede ukrepov, ki bi lahko preprečili pozidavo ali zmanjšali njene vplive. Rešitve lahko najdemo na področju prostorskega načrtovanja, načinov gradnje in finančnih okvirov.

Priporočilo 10

Člen 17

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
V enem letu od [začetek veljavnosti] Komisija pripravi platformo za izmenjavo podatkov med državami članicami in interesnimi stranmi o opredeljenih območjih tveganja v skladu s členom 6 in za metodologijo ugotavljanja nevarnosti za trenutna ali onesnažena območja v uporabi ali v nastajanju.	<p>1. V enem letu od [začetek veljavnosti] Komisija pripravi platformo za izmenjavo podatkov med državami članicami in interesnimi stranmi o opredeljenih območjih tveganja v skladu s členom 6 in za metodologijo ugotavljanja nevarnosti za trenutna ali onesnažena območja v uporabi ali v nastajanju.</p> <p>2. V treh letih od začetka veljavnosti direktive Evropska komisija izvaja različne dejavnosti, ki so določene v tematski strategiji za varstvo tal in zadevajo strategijo izvajanja direktive. Cilj teh ukrepov je zlasti:</p> <p>a. oblikovati zbirko poročil o stroškovno učinkovitih ukrepih, ki jih bodo države članice lahko svobodno uporabljale;</p> <p>b. oblikovati zbirko najboljših praks, ki bodo zmanjšale negativne učinke pozidave tal.</p> <p>3. Če se na podlagi izmenjave podatkov iz člena 17(1) ugotovi potreba po uskladitvi metodologij za oceno nevarnosti onesnaženosti tal, Komisija v skladu s členom 251 Pogodbe ES predlaga skupna merila za to oceno.</p>

Obrazložitev

Odstavek 2: V okviru tematske strategije za varstvo tal Evropska komisija predlaga izvajanje ukrepov za obveščanje o najboljših praksah. Komisija je navedla, da je 9 od 25 držav članic razvilo politiko varstva tal. Sprejetje ukrepov s strani nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov je bistveno za uspeh evropske strategije za varstvo tal. Zato je učinkovito z vidika stroškov, kar bi lahko bilo podlaga za oblikovanje politike (glej tudi priporočilo 9).

Odstavek 3: V predlogu Komisije je ta določba v členu 18(2). Vseeno se ob upoštevanju postopka komitologije (glej priporočilo 11) in koristi te določbe za oblikovanje najboljših praks ta prestavi v člen 17.

Priporočilo 11

Člen 18

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
2. Če se na podlagi izmenjenih podatkov iz člena 17 ugotovi potreba po uskladitvi metodologij za oceno nevarnosti onesnaženosti tal, Komisija sprejme skupen kriterij za ovrednotenje tveganj zaradi onesnaženosti tal v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).	2. Če se na podlagi izmenjenih podatkov iz člena 17 ugotovi potreba po uskladitvi metodologij za oceno nevarnosti onesnaženosti tal, Komisija sprejme skupen kriterij za ovrednotenje tveganj zaradi onesnaženosti tal v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).

Obrazložitev

Odbor meni, da bi bilo za zagotovitev enotne ravni varstva oseb, žival in rastlin v Skupnosti morda pomembno uvesti skupne tehnike za ocenjevanje nevarnosti v primeru onesnaževanja tal. Evropska komisija za namene odločanje predlaga uporabo postopka komitologije. Odbor meni, da ima ta odločitev pomembne posledice za pomen evropske zakonodaje o tleh. Lokalne in regionalne skupnosti je treba vključiti v postopek odločanja. Zato se predlaga, da se zadevno odločitev prepusti platformi iz člena 17 ter da Evropski parlament in Svet ministrov pozneje sprejmeta podrobnejšo odločitev.

Priporočilo 12

Člen 21

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
Komisija najkasneje v [15 letih po začetku veljavnosti] direktivo pregleda in predlaga potrebne spremembe.	Komisija najkasneje v [15 letih po <u>objavi poročil iz člena 17(2) začetku veljavnosti</u>] direktivo pregleda in predlaga potrebne spremembe.

Obrazložitev

Izhodišče za besedilo Komisije je datum začetka veljavnosti direktive. Vseeno je sprejetje ukrepov s strani nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov bistveno za uspeh evropske strategije za varstvo tal. Lokalne in regionalne skupnosti bodo politike lahko oblikovale šele, ko jim bo na voljo zbirka poročil o uspešnih in stroškovno učinkovitih ukrepih (glej tudi priporočili 9 in 10). Odbor zato meni, da je datum objave poročil, ko bodo imele države članice na voljo ustrezno znanje za sprejetje ukrepov, najboljše izhodišče.

Priporočilo 13

Priloga II

Predlog Komisije	Predlog sprememb Odbora regij
<u>PRILOGA II</u> <u>Seznam onesnaževalnih dejavnosti</u>	<u>PRILOGA II</u> <u>Seznam onesnažujočih dejavnosti</u>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Obrati, kjer so ali so bile prisotne nevarne snovi v količinah, ki ustrezajo ali presegajo količine iz stolpca 2 dela 1 in stolpca 2 dela 2 Priloge I k Direktivi Sveta 96/82/ES (Seveso). 2. Dejavnosti, zajete v Prilogi I k Direktivi Sveta 96/61/ES. 3. Letališča 4. Pristanišča 5. Nekdanja vojaška oporišča 6. Bencinske črpalke 7. Kemične čistilnice 8. Rudarski obrati, ki jih Direktiva Sveta 96/82/ES ne zajema, vključno z napravami za obdelavo odpadkov, kot je določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2006/21/ES. 9. Odlagališča odpadkov, opredeljena v Direktivi Sveta 1999/31/ES. 10. Naprave za obdelavo odpadnih voda 11. Cevovodi za prenos nevarnih snovi 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obrati, kjer so ali so bile prisotne nevarne snovi v količinah, ki ustrezajo ali presegajo količine iz stolpca 2 dela 1 in stolpca 2 dela 2 Priloge I k Direktivi Sveta 96/82/ES (Seveso). 2. Dejavnosti, zajete v Prilogi I k Direktivi Sveta 96/61/ES. 3. Letališča 4. Pristanišča 5. Nekdanja vojaška oporišča 6. Bencinske črpalke 7. Kemične čistilnice 8. Rudarski obrati, ki jih Direktiva Sveta 96/82/ES ne zajema, vključno z napravami za obdelavo odpadkov, kot je določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2006/21/ES. 9. Odlagališča odpadkov, opredeljena v Direktivi Sveta 1999/31/ES. 10. Naprave za obdelavo odpadnih voda 11. Cevovodi za prenos nevarnih snovi, <u>če nimajo nobene strateške ali vojaške funkcije.</u>

Obrazložitev

Takšno besedilo lahko vključuje velike cevovode za prenos plina ali nafte, ki so nepogrešljivi za ustrezno oskrbo z energijo in vojaške namene. Odbor meni, da zaradi nujnosti nadaljnje oskrbe z energijo in upoštevanja vojaških vidikov ni mogoče javno objaviti položaja teh cevovodov. Javne in lahko dostopne informacije o njihovem položaju bi bilo mogoče izkoristiti v teroristične namene.

V Bruslju, 13. februarja 2007.

Predsednik
Odbora regij
Michel DELEBARRE
